

mel til at opkræve bidrag for administrationen af pantebrevet, hvilket bevirker, at fondens lån alt andet lige vil kunne være billigere end realkreditlån, idet renten fastsættes til renten på kontantlån ydet i en serie med en løbetid på 10 år i realkredit i et godkendt realkreditinstitut.

Derfor foreslås at give Grundejernes Investeringsfond hjemmel til at opkræve et administrationsbidrag svarende til, hvad der opkræves for et realkreditlån som nævnt ovenfor.

Til § 3

Til nr. 1

Efter boligstøttelovens § 47, stk. 1 og 2, gælder om efterregulering, at hvis den faktiske husstandsindkomst væsentligt overstiger den indkomst, der er lagt til grund ved boligstøtteberegningen, skal ansøgeren eller hans dødsbo efter stk. 1 og stk. 2 tilbagebetale den for meget modtagne boligstøtte.

Af § 47, stk. 6, fremgår, at har ansøgeren om andre forhold end nævnt i stk. 1 og stk. 2, det vil sige andre forhold end indkomstændringer, undladt at give meddelelse til kommunen i løbet af året, eller mod bedre vidende oppebåret boligstøtte, skal han eller hans dødsbo ligeledes tilbagebetale det beløb, der er oppebåret med urette.

Efter § 47, stk. 7, gælder en bagatelgrænse, således at en kommune ikke kan rejse tilbagebetalingskrav, hvis kravet for et kalenderår udgør mindre end 648 kr. (1994). Det foreslås, at denne obligatoriske bagatelgrænse kun skal gælde tilbagebetalingskrav i medfør af § 47, stk. 1 og 2, således at kun krav, der vedrører indkomstændringer, er omfattet af kravet om, at det for et kalenderår skal overstige lovens grænse for at kunne rejses. Det foreslås endvidere, at kommunerne for de krav, der i løbet af året rejses i medfør af § 47, stk. 6, og som ikke overstiger 648 kr. (1994), selv skal kunne vælge, hvorvidt de vil rejse dem eller ej.

Det vil betyde, at krav efter § 47, stk. 6, ikke længe skal afvente den endelige efterregulering efter § 47, stk. 1 og 2, der gennemføres, når slutligningen foreligger.

Der er herunder tale om de efterreguleringskrav, der rejses efter § 47, stk. 6, i forbindelse med en lejers fraflytning, enten hvor lejeren først for sent meddeler flytning, eller denne af kommunen konstateres hos Folkeregistret, således at der er udbetalt en eller eventuelt to måneders for meget i boligstøtte, eller hvor lejeren fraflytter midt i en måned, hvor der er udbetalt boligstøtte for hele måneden.

Sådanne krav kan efter dette forslag (som før 1. januar 1993) rejses umiddelbart efter, at det er konstateret, at der er udbetalt for meget i boligstøtte, of-

te ved modregning i næste måneds boligstøtte i den nye bolig. Kommunen kan dog også, såfremt kravet ikke overstiger bagatelgrænsen, vælge ikke at rejse kravet. I så fald binder denne afgørelse kommunen uanset fremkomsten af andre tilbagebetalingskrav efter § 47, stk. 6, senere på året.

Til nr. 2

Af boligstøttelovens § 75, stk. 4, fremgår det, i hvilket omfang staten yder refusion til beboerindskudslån. Lån efter §§ 56 og 57 er de beboerindskudslån, som kommunalbestyrelsen har pligt til at yde personer med en vis indkomst til indskud i det almennyttige byggeri.

Tilsvarende lån ydes efter § 56 a til beboere i kollektive bofællesskaber. Det fremgår af § 56 a, at lån ydes efter § 56, stk. 2, om pligtlån til beboerindskud i enkeltværelser. Det foreslås præciseret, at refusionsbestemmelsen i boligstøttelovens § 75, stk. 4, 2. pkt., direkte omfatter lån, der i medfør af boligstøttelovens § 56 a ydes deltagere i kollektive bofællesskaber.

Til nr. 3

Adgangen for kommunalbestyrelserne til at aftale indbyrdes udligning for nettoudgifter til boligstøtte foreslås udvidet. Der kan efter den gældende lov aftales refusion, når der i medfør af ældreboligloven anvises en ældrebolig til ældre eller personer med handicap, og når der sker anvisning til en ældreegnet almennyttig bolig efter lov om boligbyggeri, en ældreegnet byfornyset bolig i medfør af lov om byfornyelse og boligforbedring, eller af en person omfattet af boligstøttelovens § 24 a, stk. 1, nr. 1 og 2, til et kollektivt bofællesskab.

Bestemmelsen foreslås udvidet, således at der foruden ved anvisning i medfør af ældreboligloven og anvisning til de kollektive bofællesskaber efter boligstøttelovens § 24 a, stk. 1, nr. 1 og 2, kan aftales refusion i alle andre tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen anviser en ældre eller en person med handicap til en ældre- eller handicapegnet bolig.

Der skal fortsat være tale om boliger, hvortil der er knyttet en kommunal anvisningsret. Det er derimod efter forslaget ikke nogen betingelse, at der er tale om boliger opført efter en bestemt lovgivning. Anvisning til ældre- eller handicapegnede boliger opført af en kommune med anvisningsret for kommunen, vil således efter forslaget være omfattet af kommunernes hjemmel til at aftale refusion for udgifter til boligstøtte.